

δὲν ἐχώνετο εἰς τὰ ταμπούρια τῶν στρατιωτῶν καὶ εἰς τοὺς πύργους, καὶ ἂν δὲν ἐπολέμα γενναίως ὁ Κολιδὸς Μπικχόπουλος Δαριώτης.

Ὁ δὲ Κολοκοτρώνης ἀπὸ ἐκεῖ ὅπου εἶχε τὰ τσαντήριά του εἰδοποιήθη κοντὰ τὰ ξημερώματα ἀπὸ ταῖς βύρδαις, ἐβγήκε καὶ εἶδε ταῖς φωτιαῖς τῶν τουφεκιῶν ἀνάπεδα καὶ ἐνόησεν ὅτι οἱ Τούρκοι ἐπῆραν ταῖς πλάταις τῶν ἐδικῶν μας. Ἀμέσως ἐδιέταξε τὸν Π. Ζαφειρόπουλον μὲ τοὺς Ἀγιοπετρίτας, τὸν Γσανέτον Χριστόπουλον μὲ τοὺς Φαναρίτας, τὸν Γενναῖον καὶ ἄλλους πολλοὺς νὰ πᾶνε ἀπὸ τὸ πίσω μέρος νὰ προθρᾶσουν τοὺς ἐδικούς μας.

Κατὰ καλὴν τύχην οἱ εἰδοποιηθέντες ἀπὸ τὸ βράδου ἀπὸ τὸν ἀρχιστράτηγον Δ. Γεωργίου καὶ λοιποὶ ἐφθασαν ἐγκαίρως καὶ δὲν ἐπροχώρησε τὸ κακὸν περισσότερον. Συγχρόνως πολλὰ πρῶτῃ ἦλθε καὶ ὁ Χατζῆ Χρήστος ἀπὸ τὸ Στεφάνι καὶ Μετόχι μὲ τοὺς στρατιώτας του εἰς τὸν Ἅγιον Σώστην, κατὰ τὴν διαταγὴν τὴν ὁποίαν ἀπὸ τὸ βράδου εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν Νικήταν νὰ ξημερωθῇ ἐκεῖ.

Μετὰ τὸν ἐρχομὸν αὐτῶν τῶν δύο ἐγείνε πόλεμος κηλὸς καὶ ἐστείλαμεν πολλοὺς Τούρκους εἰς τὸν Ἄδην τοὺς ἐπῆραμεν μπροστά, τοὺς ἐκυνηγήσαμεν καὶ τοὺς ἐρρίξαμεν κατὰ τὴν Κουρτέσαν ὅπου εἶχεν ἔλθει τὸ μεγάλο σῶμα τῶν Τούρκων καὶ εἶχε βάλει τὰ κανόνια του διὰ νὰ κτυπήτῃ τοὺς πύργους τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ δὲν ἠμπόρεσαν νὰ κάμουν τίποτε, τοὺς ἐπῆραμεν μπροστὰ καὶ τοὺς ἐρρίξαμεν ὅλους εἰς τὸν κάμπον τῆς Κουρτέσας. Τότε ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ Κολοκοτρώνη καθ'αλάρης ἐκυνηγήσεν ἓνα Τούρκον χω-

